

prøve, forekommer mig aldeles urimeligt; Prøvetiden vil være affluttet paa et meget tidligere Stadium, maaskee endog saa efter $\frac{1}{2}$ Aars Forløb. Har man derimod ved dette Forslag finansielle Hensyn for Die, mener man, at man bør spare Penge, idet man saaledes giver Lærerne en mere seen Afgang til det stadige Avancement i Aarenes Løb, saa er dette noget ganske Andet; men det er ikke dette Hensyn, der er blevet gjort gjældende.

Under Nr. 9 har Udvalgets Fleertal foreslaaet, at der for Fremtiden ikke skal gives nogen Lærer ved Metropolitanaskolen fast Ansættelse. Jeg skal her aldeles ikke indlade mig paa Metropolitanaskolens Berettigelse, eftersom dette Spørgsmaal kommer til Drøftelse ved det derom særligt forelagte Lovforslag. Jeg vil kun gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at det forekommer mig ikke at være rigtigt saaledes at blande Bestemmelser fra een Lov ind i en anden. Dersom Loven om Metropolitanaskolens Nedlæggelse ikke finder Lovgivningsmagtens Billigelse, det være sig i dette eller i det andet Thing eller hos Ministeriet, vil den samme Lovgivningsmagt heller ikke give sit Samtykke til den her foreslaaede Tilspøining. Det forekommer mig derfor, at den kun er et unyttigt Tillæg, som besværer denne Lov, og som derfor helst maatte gaae ud. — Under Nr. 10 har Ministeriet foreslaaet og Udvalget tiltraadt en Bestemmelse om, at der skulde finde en Afløsning Sted af de Skolepenge, som ellers pleie at deles mellem Lærerne ved Skolen. Udvalgets Fleertal har hertil foreslaaet, at Bestemmelsen skulde affattes noget anderledes, og ligeledes har Udvalgets Mindretal foreslaaet igjen en noget anden Affattelse. Jeg troer imidlertid ikke, at Sagen forholder sig ganske saaledes, som den ærede Ordfører bemærkede, at dette er sleet i Lærernes Interesse. Naar Udvalgets Mindretal har stillet det Forslag, som det har stillet, er det sleet alene i Skolens og Underviisningens Interesse og aldeles ikke i Lærernes Interesse. Sagen er nemlig den, at ved de fleste Skoler, som have over 100

Elever, bliver en Deel af Skolepengene deelt mellem Lærerne. Nu vil man afløse denne Deel af Skolepengene, og der foreslaaes da af os, at det Bederlag, Lærerne skulde have derfor, skulde de beholde saalænge, til de oprykke i en høiere Klasse. Dette synes i sig selv at være aldeles consequent. Ministeriet har derimod foreslaaet, at Tillægget skulde bortfalde, naar Lærerne gaae over til en anden Skole, hvorved dette Tillæg ikke tidligere har været givet. Det forekommer mig, som om man her, uden at lægge Mærke dertil, er gaaet ud fra en Forudsætning om, at de enkelte Lønninger ere bestemte for de enkelte Skoler, istedetfor at Lønningerne ere fastsatte over det Hele under Et. At bestemme, som Udvalgets Fleertal har meent, at Tillægget skal bortfalde ved enhver Overgang til en anden Skole, vilde forsaavidt forekomme mig mere consequent; men saa bliver det Spørgsmaal tilbage, i hvis Interesse er det, at en Lærer kan gaae over til en anden Skole? Det er dog ikke i den enkelte Lærers Interesse, men det kan vel være i Skolevæsenets Interesse; det kan være, at der ved en Skole findes Kræfter, der staae saaledes ved Siden af hinanden, at en af flere dygtige Lærere meget godt der kan undværes, medens der savnes en saadan Lærer ved en anden Skole. Det kan være, at der ved en enkelt Skole findes 2—3 dygtige Mathematikere, Philologer eller Naturhistorikere, men at saadanne savnes ved en anden Skole, medens ved denne anden Skole dette Tillæg maaskee ikke tidligere har været givet. Det er altsaa netop i det almindelige Underviisningsvæsens Interesse, at en saadan Lærer maatte kunne forflyttes, forsaavidt han forresten selv vilde finde sig deri. Vil man nu sige, at det er i hans egen Interesse at blive forflyttet, fordi han faaer mindre Arbejde ved at komme over til en anden Skole, hvor der, som Følge af et mindre Elevantal, intet Tillæg findes, saa holder dette ikke altid Stik, thi man gaaer da ikke ud fra de Forhold, der til den Tid finde Sted, men fra dem, der have fundet Sted. Fordi der i Viborg nu ikke er 100